

[Duetoft]

ringer af forfatningsændringshastighed, reformhastighed og menneskerettigheder i forbindelse med Sovjetunionen som dem, Socialdemokratiet nu gør sig til talsmand for over for Sydafrika, ville vi ikke have kunnet give en øre til Sovjetunionen endnu, men havde måske måttet vente 2, 3, 4, 5 år, før hr. Gorbatsjov havde fået gennemført nogle ting, som bare kunne opfylde et minimum af de krav, som fru Pernille Forchhammer stiller til Sydafrika.

Derfor vil jeg gerne for det første spørge, om det er Socialdemokratiets politik – for at være konsekvent – at den Øststøtte, som nogle af os altså er tilhængere af for at støtte reformerne i Sovjetunionen, skal afskaffes.

I øvrigt vil jeg gerne sige til fru Pernille Forchhammer, at jeg synes, vi mangler en definition af, hvad det betyder, at tiden er inde. Jeg har en lille hund, og når den skal opdrages, lover jeg den gode ting, når den gør det rigtige, og slemme ting, når den gør det forkerte. Hvis jeg gjorde det modsatte, ville jeg aldrig nogen sinde få noget ud af min opdragelse af den. Nøjagtig det samme gælder i politik. Hvis man stiller nogle mål op over for en regering og siger: Hvis I gør sådan og sådan, så afskaffer vi straffen over for jer, og regeringen så gør det og man derefter siger: Nå ja, men I skal for resten lige gøre lidt mere – så forsvinder enhver virkning af det, man har gjort tidligere, hvor lille den end måtte have været.

I den forbindelse vil jeg gerne for det andet spørge fru Pernille Forchhammer, om Socialdemokratiet ikke finder det underligt over for den sydafrikanske regering, der har gennemført eksemplariske forslag til reformer, at man nu kommer og siger: Nå ja, det er da meget godt, men vi skal da for resten lige have lidt mere end det, vi sagde i starten.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg synes, det er uhørt groft, når fru Pernille Forchhammer udnævner det, der foregår i Sydafrika, til at være »visse spæde forsøg«. Har man da nogen sinde hørt magen til loppe gø? Det ligner simpelt hen ikke noget. Vel aldrig nogen sinde i verdenshistorien har der været tale om så store ændringer i et land som det, der foregår i Sydafrika i øjeblikket, og så udnævner Socialdemokratiet det til at være visse spæde forsøg.

Jeg kan heller ikke forstå, hvorfor man i Socialdemokratiet på bare to år fuldstændig har glemt, at studenter blev slagtet i Kina. Det tog ikke engang to år, før man havde glemt det og var i stand til at genoptage udviklingsbistanden til Kina, fordi man overordnet anser det for at være politisk vigtigt. Man har også fuldstændig glemt, at mennesker bliver slagtet i Tibet af det kinesiske regime. Det glemmer man, fordi det overordnet politisk er vigtigt. Og hvad med Sovjetunionen? Hvad med al den religiøse efterfølgelse af mennesker, der har fundet sted derovre siden den anden verdenskrig? Det glemmer man også, fordi det er bekvemt – det passer ind i krammet at glemme den slags ting. Men i Sydafrika, hvor der virkelig er tale om markante ændringer, udnævner man det til at være visse spæde forsøg. Aldrig har jeg hørt magen!

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg blev selvfølgelig meget skuffet over at høre fru Pernille Forchhammer sige, at man ikke kunne stemme for Kristeligt Folkepartis ændringsforslag. Jeg synes ikke rigtig, der var nogen argumentation for ikke at ville stemme for det. For kendsgerningen er jo, at det ændringsforslag, som Kristeligt Folkeparti har stillet, svarer ganske præcist til indholdet af det betækningsbidrag, som Socialdemokratiet står bag.

Jeg vil gerne spørge fru Pernille Forchhammer, hvad der er meningen med at foreslå at lave en køreplan, som man gør i betækningsbidraget. Under debatten i november sagde jeg lige præcis, at vi skulle have lavet en køreplan. Hvorfor i al vide verden vil Socialdemokratiet og de øvrige bidragydere til betækningsbidraget ikke være med til at få den køreplan sat i gang, sådan at den kan komme til at fungere? Nu har man, når man stemmer imod dette her, pr. definition sagt: Vi vil gerne være med til en køreplan, men den kan ikke komme til at træde i kraft, før Folketinget engang mødes igen. Har man slet ikke fantasi til at forestille sig, at der fortsat vil ske en positiv udvikling i Sydafrika, som vi skal være med til at støtte? Det skal bare være på det rigtige tidspunkt.

Det er helt tindrende klart, at Kristeligt Folkeparti er imod forslaget, som det foreligger nu – vi kan ikke ophæve det nu – men hvorfor må vi ikke få sat køreplanen i gang?